

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

*****

APARE DUMINECA

*****

Prețul abonamentului:
Pe un an . . . . . 160 Lei
Pe jumătate de an . . . . . 80 "
Pe un pătrar de an . . . . . 40 "
Un număr . . . . . 3 Lei.
Pentru străinătate pe un an . . . . . 260 Lei.

Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacției „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrației „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.

Prețul inserțiunilor:
Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei

PARTEA OFICIALĂ.

Nr. 5122 B ex 1927.

Prea On. Domni protopresbiteri, Onorată Preoțime Parohială,

Apropiindu-se marea zi de 1 Decembrie, se împlinesc 9 ani de zile dela proclamarea într'un gând, la Alba-Iulia, a unirii Românilor cu patria mamă.

Deaceea, după cuviință apreciind însemnătatea acestei zile, dispunem ca:

În ziua de 1 Decembrie a. c., să se celebreze în sfintele biserici „doxologia”, după care preoții să țină câte o cuvântare potrivită cu importanța aceluia act istoric.

În comunele unde, în urma împrejurărilor locale, din cauză de ocupațiuni agricole etc. nu s'ar putea o participare mai însemnată a credincioșilor la serviciul dumnezeesc, doxologia și cuvântarea se va ține în Dumineca următoare.

Pentruca și tinerimea școlară să fie edificată asupra însemnătății aniversării, On. Preoțime va lua contact cu d-nii învățători pentru participarea elevilor la serviciul divin.

Caransebeș, în 24 Noembrie 1927.

Episcopul Diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu.

Termenul de predare a declarațiunilor individuale pentru proprietățile agricole și clădite expiră la 5 Decembrie 1927 inclusiv.

† Ion I. C. Brătianu

Fulgerător de repede a trecut la cele eterne marele bărbat de stat și om politic Ion I. C. Brătianu, președinte al Consiliului de ministrii.

Fără a se ocupa prea serios de suferința lui, ori răbdându-o poate prea mult în taină, a căzut ca din picioare unul din stâlpii Țării noastre; căci până în ultimile zile fostul prim-ministru a muncit, și a muncit dârz și mult în ciuda năpraznicei morți ce-l păștia și care ne-așteptat l-a răpus. Alaltăeri dimineață la orele 6^{3/4}, din cauza unei anghine de gât, a murit cel care a fost Ion Brătianu . . . . .

Marele Bărbat s'a născut în 20 August 1864 la moșia părintească, Florica. Studiile secundare și bacalaureatul le-a făcut în Paris și tot aci și-a continuat studiile superioare, de unde eși, la 1886 diplomat al școalei politehnice precum și al școalei de poduri și șosele. Isprăvit la vârsta frumoasă de 24 de ani se întoarce în țară, unde ca modest inginer se înscrie în corpul tehnic.

În anul 1895 își începu cariera publică, fiind ales deputat al colegiului I de Gorj. Doi ani mai târziu, la 31 Martie 1897, a intrat prima oară ca ministru al lucrărilor publice în guvernul prezidat de Dimitrie D. Sturdza.

Nu mult mai târziu, după retragerea lui Sturdza în 1909. Regele Carol îi încredințează lui formarea guvernului, prin ce îi fură consacrate definitiv aptitudinile lui politice. Fiind reprezentantul profesorilor de idei liberale al partidului călăuzit de ideile revoluției dela 1848 și a marelui revoluții franceze — alternativ avu conducerea țării cu partidul conservator — antipodul său.

Guvernul condus de Brătianu, a cârmuit astfel mai mult țara, bucurându-se de încrederea Regilor țării — între epocalele evenimente ale acestor ultime două decenii; toate actele mari naționale au fost înscrise în registrele istoriei noastre naționale de omul politic, care în toate împrejurările și-a iubit neamul său cu iubire mistică.

Căci războiul de întregire, — preîntâmpinat de quadrupla alianță cu puterile antante, semnată de Brătianu, — de guvernul acestuia, ajutat de regretații Take Ionescu și Nicu Filipescu s'a declarat. Acest triumvirat a trimis solia mântuirii unui neam.

Această solie, adusă pe țevi de tun, s'a străformat în extaziate palpități de bucurie; procesul de veacuri a unui neam s'a isprăvit: credincioșii fanatici în dreptatea cauzei noastre — pe o coastă și pe alta a Carpaților au cules laurii isbânzei . . .

Călăuzit în faptele sale mari nu numai de rigida politică de partid ci și de interesele superioare ale neamului său, Ion Brătianu a rezolvat importante probleme sociale și de interes național.

Biserica noastră dreptmăritoare a avut într'insul un bun părtinitor și sprijinitor al său; cu largile vederi, omul de stat a fost doar conștiu că temelia oricărui edificiu social, prin moralitate și religiozitate se cimentează . . .

Prin împlinirea legilor sale, voința divină ne încearcă acum cu o nouă și ireparabilă pierdere. Tărie, capacitate intenționi nobile toate se năruiesc acum în mormânt. Făuritorii de fapte mari părăsesc fără de vreme eroicele vremuri — când ar putea să se mai bucure de opera lor.

Țara îl jelește pe energicul ei conducător . . . plecându-și capul cu voce tremurătoare tot Românul de bine îi zice celui dispărut:

Dormi în pace, alături de vrednicul tău tată!
Dumnezeu să te odihnească!

INTREBĂRI LEGITIME

Nu arareori se naște întrebarea firească asupra rostului vieții pe pământ, întru cât vom putea beneficia de descoperirile moderne, ce și cât putem cunoaște în lumea aceasta? Întrebări legitime, pentru că omul nu trăiește în van, are multe dorinți... e o părțică din infinitul acestei lumi, i-s'a zis »nemuritor« pentru spiritul său constructiv și pentru puterea creațiilor realizate dealungul veacurilor... Cu toate acestea e veșnic nemulțumit, regulile mecanice și spontane nu-l pot face fericit, nici științele pozitive nu-i dau răgazul necesar, ele îi spun, că deasupra faptelor reale sunt multe alte taine... există altă materie

mai subtilă . . . există vibrații astrale puternice, există vibrații psihice intense pe cari noi le primim zilnic... *Există o Divinitate și o lume nouă.* Dar ce este mintea omenească în fața Universului însuflețit? E poate imagina unei puteri desăvârșite numai la aparență, în realitate ultima perfecțiune lipsește!

Ea n'a fost atinsă!

Omului îi place să-și explice toate tainele naturii, totul crește spontan, ultimul fir de iarbă e explicat prin influența factorilor chimici... el crește în plină libertate, fenomenele naturii fac posibilă creșterea lui. Spiritul științific, e prea slab în fața atâtor taine din lumea noastră; și azi după atâta zbuțiu zadarnic se mai aude mereu vorbindu-se despre „Bathybius“*), Bathybiusul a fost de mult îngropat. Și dacă există pretutindeni viață și o lume nouă se desfășoară datorită științelor naturale, atunci ce rămâne credinciosului de azi din lumea faptelor? Un singur lucru: *aprofundarea* acestor științe, până la ultimul atom divizibil și el în alte nenumărate părțicele . . . o întrebare modestă a primului movens pe care o va reclama dela ateistii și materialişti timpul nostru. Ei cu greu vor putea proba cauza prinsă, ea nu-i nici generație spontană, nici Bathybius, nici mămuța lui Virchow. E altceva! un mister până azi, dar o realitate adâncă a sufletului creștin, *o putere Divină*, infinită, unică . . .

Existența Divinității e invocată de majoritatea oamenilor, ea viează, palpită pretutindeni și e adânc simțită, dar invizibilă și nedemonstrabilă . . . Și nici nu-i nevoie să o demonstrăm!

Deasupra tainelor acestei vieți existența unei ființe perfecte, e un fapt logic și real.

N'avem decât să ne gândim la rolul perfect al circulației materiei în toate regnele naturii, o armonie și o desfășurare continuă a forțelor vii, o veșnică rotire a materiei dela imperfecțiune spre perfecțiunea continuă . . . Există o lume materială care reclamă o logică, există o lume psihică, care are rădăcini adânci în toate actele vieții noastre . . .

Vor putea urmări mersul general al lumii îndeosebi aceia, cari au înțeles întru câtva gândirea umană și felul de schimbare al epocelor din istoria filosofiei și din istoria religiilor.

La început avem o omenire simplă, care se manifestă prin acte slabe, un joc artistic simplu e emanația unui gând mistic religios, adânc și real, acțiune internă determinată de împrejurări externe, totuși cu o cerință de manifestare internă, e arta pictorală primitivă, e religia adâncă a omului, care a simțit puterea Divinității.

*) Animal microscopic de mare.

Firul conducător al diferitelor popoare în decursul istoriei a fost ideea centrală de Divinitate.

Descoperirile cele mai noi și civilizațiile cari ies la lumina zilei din întunerecul vremurilor, din extremul Orient, ne întăresc mai mult conștiința unei puteri spirituale mai puternice. Imperii noi se ridică din ruinele culturilor vechi, asistăm din nou la studierea marilor enigme ale lumii mistice orientale.

Misticismul s'a plămădit în Orient, de acolo s'a revărsat în întreaga lume și domină toate părțile, în patria străveche a Creștinismului o nouă lumină se revărsă asupra Europei noastre... acolo unde cele mai multe religii au putut da naștere la diferite sisteme de gândire, cari azi tac apogeele gândirii filosofice.

Misticismul e tălmăcirea tainică a Cosmosului*). în raport cu sufletul, e un gând ascuns a celor pătrunși de adevărurile religioase.

Tot zbuciumul omenirii din trecut și până azi, nu-i decât înalta înțelegere ce se depune zilnic pe altarul științelor, artelor și a religiilor, care ne duc cu gândul la *existența unei armonii și a unei Rațiuni supreme a lumii... Existența Creatorului e o lumină a spiritualității și a vieții eterne! Întrebări legitime? Credem că da!*

C. RUDNEAN

licențiat în litere și filosofie.

Cuvântare

rostită în biserica ort. rom. din Lugoj, cu prilejul congresului preoțesc din 10 Noemvrie 1927.

*Prea Sfințite Părinte,
Cucernicilor frați preoți!*

Când, din voia A-Tot-Puternicului Dumnezeu, slăvit în Treime, vorbesc, pentru întâia oară, din amvonul acestei sfinte biserici, inima mea trece în palpitări mai repezi, sufletul meu, umilit, de adâncă sînală se cuprinde, și par'că vede și trăește aevea, viața bătrânească a falnicilor Lugojeni, atât de profund românească, și atât de select ortodoxă, mai ales din vremea celor patru decenii din urmă, când amvonul acesta fu ilustrat de marea personalitate și de strălucitul orator bisericesc, protopresbiterul Dr. George Popoviciu.

De altă parte ortodoxia fiind una cu naționalitatea, creștinii noștri români adevărați, având o înaltă și fericită concepție despre individualitatea lor etnică, la ori-ce întrebare de pre originea lor, răspunsul le era scurt, succint, cu înălțarea dreaptă a capului: „suntem de legea românească!“

Deschizând cartea vieții protopresb. George

Popoviciu, vom afla între multele ei pagini de aur, mai ales una, în care se va ilustra adevărul istoric, că Prea Cucernicia Sa a luptat și cu condeii și cu graiul și cu fapta, pentru această lege românească, nu numai în cadrele vieții bisericești, nu numai în congregația județeană, ci, și ca deputat în parlamentul țării ungurești. Aici și-a expus chiar viața în pericol, în momentul, când un deputat ungar fanatic, vrea să-l atace vehement pe un deputat naționalist de-ai noștri, care bărbat energic și de temperament, tocmai le spunea ungerilor adevăruri crude, dovezi nerăsturnabile, ale intoleranței lor naționale. Il luase pe agresor în brațele-i vânjoase și-l țintui pe loc, evitând prin aceasta, săvârșirea unei crime ordinare. Monitoarele oficiale din parlamentul ungar, rămân mărturie nepieritoare, despre atitudinea întrasigentă românească și hotărîta a deputatului Dr. George Popoviciu, protopopul Lugojuului.

Membru în toate corporațiunile bisericești, dela comitetul, — azi consiliul parohial — și până la congresul național bisericesc, azi mitropolitan, Dr. George Popoviciu a fost totdeauna animat de idealul Mântuitorului nostru Iisus Christos. Om cumpătat, plin de înțelepciune și de înalt devotament, dușman declarat al separațiunii românilor în două tabere religioase, a avut, în viața bisericii noastre, un rol înalt conducător, pe care la menținut timp de 40 de ani, la acelaș nivel; iar în ordinea istorico-științifică, și-a cucerit un loc de onoare, fiind un istoric profund și căutat.

Cunosc cercetători în domeniul evoluției istorice, a neamului nostru, cari i-au consultat opera cu privire la unirea unei părți a românilor cu Roma, apreciind consecințele dureroase ale diviziunii mari naționale, o monstruoasă a habsburgilor, pe baza principiului cunoscut: „divide et impera“.

Luând, dar, cu bucurie și cu recunoștință cătră Pronia divină, drept pildă a vieții preoțești, viața și activitatea părintelui protopresbiter Dr. George Popoviciu al Lugojuului, care peste patru zile serbează jubileul de 40 de ani dela hirotesirea și introducerea sa în această sfântă maică biserică, voiu căuta să răspund la două întrebări:

1. Cum ne-am pregătit pentru cariera preoțească?
2. Cum privim noi preoția, și cari sunt experiențele și pe urma lor principiile conducătoare, cari vor presida activitatea noastră din viitor??

Vă rog, și pe cei mai bătrâni, ca și pe cei mai tineri, dintre preoții noștri, să se transpună, sufletește, în timpul pregătirilor pentru trecerea sau luarea examenului riguros de calificare preoțească. Vă reconstituiți, persoană de persoană, pe toți membrii venerabilei comisiuni examina-

*) Cosmos — univers.

toare. Nopti și zile întregi de pregătire serioasă. Gândiți-Vă la dorința fierbinte, a fiecărui absolvent de teologie, de a se vedea cu examenul prestat, în condițiunile cele mai fericite. Iată și ziua cea mare, sosită! Vă mai reamintiți, oare, frații mei de bătăile inimii, de concentrarea memoriei, de momentele îndoelnice neștiute complect din singuraticile discipline școlare, ca, în fine, să fiți plini de surprindere plăcută, de uimire, de bucurie și fericire nemai auzită, de-a fi declarați de candidați de preoți, vrednici a îmbrățișa de acum nobila, frumoasa și sublima chemare preoțească. Ni-se părea nouă, celor-ce am absolvat la Caransebeș, că, acel Dr. George Popoviciu, aspru la înfățișare, scurt la vorbă, de-apururi sobru și serios, va lucra din răspuțeri, ca pe cei mai mulți, să ne constrângă la repetiția examenului, — ei bine, nu; pe cât fusese de aspru în formă, pe atât de larg — împreună cu generoasa comisiune, în fond; s'a ținut necondiționat seama, de râvnă și studiul nostru serios și ni s'a dat fiecăruia, ce i-se cuvenea. Am intrat apoi în viață. Impresiunile dela sfințire, cred, că ne rămân neșterse până la moarte.

Momentele dela spovedanie, sfințirea întru diacon, pe urmă întru preot, jurământul, logodirea și cununia cu sfântul altar, cuvintele sârbătorești: „vrednic este“, nu ne amintesc ele sublimul chemării preoțești? Există pe lumea aceasta vre-o chemare pământească, care să-și aibă legătura și acordurile finale în ceruri? Vedeti, comisiunea aceea, și-a întipărit prin diploma preoțească, sufletește, întreagă ființa ei în noi. Eată pentru ce ne-o putem uita. Când Prea Sfinția Sa Arhiepiscopul, pe-atunci arhimandrit Filaret Musta, ne-a comunicat rezultatul, când Dr. George Popoviciu, ni-a dat sfaturi de despărțire, noi am simțit marea răspundere, care începuse, de-atunci, să apese umerii noștrii!

Eu mărturisesc aici, solemn, că sfaturile acestea, cu gravitatea lor, cu modul, în care au fost rostite, mi-au dat tăria sufletească de-a spori în muncă, de-a servi cu pietate, de-a propovădui neîncetat, evanghelia mântuirii, și sunt convins, că atât colegii mei, din vremea aceea și de mai târziu, absolvenți la Caransebeș, Arad și la Sibiu, vor fi intrat în arena apostolatului, cu aceeași hotărâre, cu acelaș devotament, cu aceeaș umilință, și, mai ales, cu aceeaș teamă, de-a se simți totdeauna mici, și a nu fi la înălțimea misiunii, pe care o luasem asupra noastră! O modestie roditoare și atât de elocuentă!

Ni s'a aruncat, de cătră mulți, ocară, că ne-am fi dedicat misiunii preoțești pentru foloasele materiale, cari le-am avea din excelenta noastră dotație anuală. Va să zică: am râvnit

cele pământești, în loc, ca să râvnim cele cerești. În largul câmp al vieții pastorale, n'am fi realizat nimic, ori foarte puțin; supuși, orbi, intereselor materiale, am uitat a pregăti poporul pentru dobândirea vieții veșnice; exemple ale materialismului cras, ne-am fi făcut țărani lacomi, am devenit robi ai economiei pământului, uitând, că datoria noastră ar fi fost, întărirea și înmulțirea economiei divine, pentru înălțarea sufletelor credincioșilor la ceruri. Le-am răbdat toate cu creștinească resemnare; tuturor de toate ne-am făcut, ca pre toți să-i dobândim; activitatea noastră neconținută, însă, este și va rămânea, o protestare firmă și continuă, în contra acestei ocări nemeritate.

Confundând greșelile omenești ale unor preoți, cu totalitatea preoției noastre, acești detractori, porecliți oameni intelectuali și români mari, nu și-au dat seama, că în momentul, în care se generalizează greșelile unora și se pun în cărca obștei preoției ortodoxe, fac un serviciu național extrem de rău, servind tuturor inamicilor ortodoxiei argumente, cari o subminează la temelie.

Nu vom contesta o clipă adevărul, că, în conștiința lor, nu toți privesc preoția cu dragostea, cu teama, cu umilința care se impune. Acestor puțini le spun, cu iubire muștrătoare, câteva cuvinte. Ai pierdut Părinte lumina lui Christos? Ți-e dor de raza ei fericitoare? Roagă-te! Ingerul tău păzitor are chemarea să-ți ducă rugăciunea la Iisus; iar Maica Preacurată, are mângăierea să intervină la fiul ei, Mântuitorul Christos, pentru întărirea voinței tale spre fapte bune, spre înțelegerea darului preoțesc, cu demnitate și cu bucurie; iar Domnul nostru Iisus Christos, cu nesfârșita-i bunătate și iubire de oameni, este gata, în orice clipă, să fie oaspele inimei tale reînviată. Te întreb, le-ai cerut, măcar vre-odată, în fuga gândului, ajutorul? Cunoști puterea și farmecul rugăciunii? Ai darul umilinții? Înțelegi „înnoirea Duhului“, pentru propovăduirea și unificarea „evangheliei păcii?“ Să nu se împuțineze, nici să se înfricoșeze, nici să se amăgească sufletele voastre, în tața deselor omisiuni condamnabile, ci, cu hotărârea bărbătească, demnă înălțătoare, scuturați-Vă și aruncați de pe voi haina indiferenței, a superficialității și Vă îmbrăcați în armura dreptății; propovăduiți, sămănați sămânța evangheliei, cu nădejdea plugarului, care așteaptă rod bogat, după grâul semănat în holda sa. Spuneți totde-una adevărul combătând cu foc lenea și minciuna, ca să deveniți economi de model în ogorul lui Christos.

(Va urma).

Cântec festiv,

la jubileul de 40 de ani al prof. Dr. G. Popoviciu
al Lugojului.

Din trecutul plin de zbucium și de chin amar, Părinte,
Ai desprins, în nopți de veghe, gândul sfânt și luminos:
Să ne rezidim, în inimi, vechile altare sfinte,
Cu întreg cortegiul mistic, de martiri pentru Hristos.

În credința bătrânească să 'ngrădim cetatea mare,
Viscoalele vremii vie, val vârtej, vind cumplit;
Decât marea mai adâncă, decât stâncile mai tare,
Ea va lumina cărarea neamului, azi întregit.

Ochii Tăi, mereu spre ceruri . . . pământesca desfătare
Nu Ți-a înșelat viața ci în sfinte reverii,
Contemplând al firii farmec, brațul Domnului cel tare,
Pildă de preot cucernic ai căutat mereu să fii.

Iar în lupte cu dușmanul, ai rămas cu steagu'n mână,
Biruinđ, în totdeauna, nici odată biruit:
Ne 'nvățași, că semnul crucii pentru nația română,
Este singur talismanul, care viața ne-a păzit . . .

Vezi, de-aceia Lugojenii și întreaga Românie
După zeci de ani de trudă, îți aduc al lor prinos:
Să trăești cu mulțumirea, că rămâi în Tinerime
Idealul înfrățirii în lumina lui Hristos!

Roadă muncii preșuind-o, geniul său și-l preamărește;
Iar prin muncă viața-i crește, pas, cu pas, spre culmi, la cer:
Câtă fericire, Doamne, pieptul azi Ți-l încălzește,
Că ești preot luminării și al Crucii cavalier.

Bucură-Te, dar, Părinte, fie-Ți fața zimbătoare,
Lacrimi, dacă vor să curgă, lasă-le în voia lor:
Doar nu plângi de intristare, nici că sufletul te doare,
Ci de darul fericirii, că e mare — acest popor.

Alexandru Munteanu al lui Vasile
protopresbiter.

ȘTIRI

A. S. R. Prințul-Regent Nicolae a fost înaintat la gradul de general.

Sărbătorile bisericesti în Rusia. În Rusia sovietică sunt recunoscute astăzi opt sărbători ale revoluției. Pe lângă acestea au mai rămas vechile sărbători religioase. Deoarece încercarea de a le desființa n'a avut succes, comisariatul muncii din Uniunea sovietică a dispus ca sărbătorile religioase să fie ținute după vechile obiceiuri.

O dovadă mai mult că legile din Rusia nu se potrivesc cu firea evlaviosului popor rus: deci nu el a dorit acele schimbări de acolo.

Mângăierea credinței. Din Australia vine știrea, că de curând s'a pus piatra fundamentală pentru întâia biserică ortodoxă în orașul Sydney. Cine o zidește? Rușii numeroși, cari, izgoniți din țara lor, din patria lor batjocorită de o mână de mișei, au luat bățul pribegiei în toate părțile lumii, ajungând mulți din ei, până și în Australia! Aci, în orașul Sydney, fiind ei numeroși, s'au hotărât să-și zidiască o casă de închinare lui Dumnezeu, după vechea lor lege. Li-o cere sufletul. Căci în necaz nu este mângăiere mai bună ca intrarea spre închinare în lăcașul Domnului!

Preot calvin, agent de emigrare. Procurorul dela tribunalul din București a dat în judecată pe preotul Koblos Endre dela biserica reformată din București, pentru că a făcut propagandă de emigrare la Canada între Ardeleni. Dela cei înșelați a încasat vre-o 200 mii Lei.

„Vechimea noastră în Dacia“ a fost subiectul tratat în cea dintâi conferința din seria celor proiectate pentru iarna acestui an, de către Corpul didactic din Caransebeș. A conferențiat, unui public destul de numeros, prof. univ. G. Mateescu Luni în 21 luna curentă.

Începând cu abilitate de cercetător versat a pătrunde prin vremile cele mai depărtate și deci nebuloase găsește, că din străvechi timpuri — de când istoria știe — aceste plaiuri ale Carpaților erau locuite de Thraco-Daci. (Însuș cuvântul Carpat fiind de origine dacă, dela Carp.) Ocupându-se cu munca câmpului și cu păstoritul, strămoșii noștri Daci, au trăit multe secole vieată fără altă însemnătate, decât că hărțuiau mereu pe toți vecinii lor. Când ajung astfel în vecinătatea civilizatului popor roman, din hărțuile și contactul cu aceștia se aleg cu, ceva mai bun. Decebal vrând să-și întărească statul său, iea multe modele dela Romani. Romanii, însă, obișnuiți să n'aibă vecini puternici cari să rivalizeze cu ei, ba chiar uneori mai norocoși decât ei li bat deși cu greu, îi supun. „Dacia Traiană“ se romanizează uimitor de repede vine lume „ex toto orbe romano“ ba chiar mulți cîn Italia vin atrași de faima și bogăția „Daciei felix“. Într'un veac și jumătate, elementul armat îndeosebi dădu o puternică provincie Romei. Către sfârșitul sec. III. împ. Aurelian, constrâns de dese incursiuni și cuceriri ale barbarilor — și în special a Goților — retrage cele 2 legiuni romane în dreapta Isterului, pe pământul Daciei aureliane. Cu armata au trecut aceia cari erau *solidari* cu soarta imperiului: poporul dela țară, însă, ca și în vremile de azi, credincios gliei, a rămas și pe mai departe în Dacia traiană . . .

Cu interesante argumente Dl profesor universitar a demonstrat ceea ce dealtfel este recunoscut astăzi în lumea științifică: *Continuitatea elementului românesc în Dacia traiană*. Ascultat cu deosebită atențiune, prin felul atrăgător al espunerii, înaltul conferențiar a cules furtunoase și sincere aplauze.

Comunicări de interes obștesc.

Acțiunea de control și îndrumare a activității consiliilor comunale și județene și a serviciilor exterioare ale ministerului de interne se va exercita de inspectorii generali administrativi ai ministerului, având ca ajutoare pe inspectorii generali.

Pentru înlesnirea controlului inspectorii au fost repartizați pe circumscripție, cu reședința în unul din orașele mai importante din circumscripție.

S'au fixat 10 circumscripțiuni și reședințele lor cu repartitia județelor.

Circumscripția IX cu reședința la Oradea, va cuprinde județele: Bihor, Arad, Timiș-Torontal, Caraș și Severin.

BIBLIOGRAFIE

Colinde, Cântece de stea, Cântece de ale Irozilor etc. ediția VII, îmbogățită de *Nicolae G. Velcu*, învățător pensionat.

Se poate comanda la **Librăria diecezană din Caransebeș.**

A apărut: Noul Testament tradus în românește de preotul Grigorie Pișculescu (Gala Galaction). Traducerea Legii Noului de maeștrul condeiu al părintelui Grigorie este „cea mai bună dintre cele apărute până acum și ca text și ca limbă și ca tehnică“. Imprejurările de tot felul cari au contribuit la clădirea așezământului nou cu față românească, sunt toate de natură să ridice însemnătatea acestei cărți sfinte și valoarea ei pentru popor. Se dovedește aceasta mai ales prin faptul că lucrarea încheiată acolo sus, într'o chilioară singuratică dela Patriarhie s'a alcătuit cu importante elemente autentice, culese la fața locului, în Țara minunilor divine.

Administrația financiară a județului Severin.

Nr. 29062/19 Nov. 1927.

Inștițare.

Se aduce la cunoștință tuturor locuitorilor din orașul Caransebeș că comisiunea de recensământ general și impunere Nr. XX prevăzută de art. 4, 18 și 80 din legea pentru Unificarea contribuțiilor directe pentru evaluarea și impunerea imobilelor vizate de aceeaș lege va lucra atât în localul Primăriei cât și la fiecare clădire în parte în zilele de 10—23 Decembrie, 28—30 Decembrie 1927, 2—5 Ianuarie, 7—31 Ianuarie și 1—24 Februarie 1928.

Ad. fin. (ss) **Dr. Tăbăcaru.**

p. conf. **Popoviciu.**

Nr. 5050 B. ex. 1927.

CONCURS.

Pe baza statutului organic § 63 combinat cu § 23 punct 5 și a §-lui 7 din „Regulamentul pentru procedura la alegerea de protopresbiter“, Consiliul eparhial publică concurs pentru întregirea postului de protopresbiter în tractul Mehadiei cu sediul în Mehadia.

Recurenții la acest post de protopresbiter au să dovediască, că au cauliicațiunea prescrișă în concluzul Nr. protoc. 111 al Congresului național bisericesc din anul 1888.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

1. Dotațiunea dela parohia protopresbiterală din Mehadia, care dotațiune constă din:

- Sesiunea parohială constatătoare din 48 jugere;
- cuartir liber și grădină;
- taxele stolare uzitate;
- salariul parohial dela comuna bisericescă în suma de 200 Lei;

e) interesele după capitalul solvit de societatea căilor ferate pentru exproprierea unor parcele din sesiunea parohiei protopresbiterale;

2. Birul protopresbiteral dela preoții tractuali conform punctului 32 din rescriptul declaratoriu iliric;

3. Desdăunarea pentru sedulele de cununie în suma votată anual de către Adunarea eparhială și care sumă face acum 200 Lei și se solvește din cassa diecezană.

4. Pausalul de călătorie ce se solvește din partea cassei diecezane, în suma votată anual de către Adunarea eparhială și care de prezent este de 250 Lei.

5. Pausalul pentru spesele cancelariei protopresbiterale, în mărimea votată anual de adunarea protopresbiterală și aprobată de Consiliul eparhial și care de prezent face 6471 Lei.

Din considerare la probabilitatea unei eventuale noi arondări a protopresbiteratelor, alegândul protopresbiter va trebui să consimțiască la noua arondare a protopresbiteratelor fără a forma vre-o pretensiune materială.

Reflectanții la acest post vor înainta petițiunile lor, provăzute cu documentele autentice prescrișe despre cualificațiunea și ocupațiunea lor de până acum, Consiliului eparhial, în termen de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia diecezană“.

Caransebeș, din ședința Consiliului eparhial ținută în 12 Noemvrie 1927.

Consiliul eparhial.

AVIZ!

Se primesc pentru
reparare tot felul de

Galoși, Șoșoni

și altele, pe lângă
prețuri convenabile

PETRU CRISTA, Str. Târgului No. 26

CARANSEBEȘ. 2-3

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș

Nr. 113 Port. 1927.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel pe lângă Tribunalul din Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX. din 1881: și în baza art. 19. din legea XLI din 1908. prin aceasta public, că în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 2943/1926 efectuindu-se execuțiunea la 14 Februarie 1927 în favorul următorului Antoniu Stan reprez. prin avocatul Dr. Ernest Halle pentru suma de 3091 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și suprasedstrate cari s'au prețuit în 9000 Lei — bani și anume: 1. Una vacă roșie cu alb 2. Una armă de vânat cal. 16, se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Nr. 1077/1927 G. al Judecătoriei mixte din Caransebeș, pentru încasarea pretenziunii de 3091 Lei — bani capital, cu 12% interese din 28 Iulie 1926 și speșele de 1839 Lei 20 bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 2-lea Decemvrie 1927 la orele 3 p. m. în comuna Ohababistra la locuința urmăritului** și toți aceia cari au voe de a cumpăra, sunt invitați cu aceea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881, se vor vinde celor cari vor oferi mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 al legii LX din 1881: deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 14 Noemvrie 1927.

Portărel: **M. Guran.****Corpul Portărellor, Tribunalul Caransebeș**

No. 364/1926

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel pe lângă Tribunalul Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX. din 1881: și în baza art. 19 din legea XLI din 1908. prin aceasta public, conform deciziei judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 310/1925 efectuindu-se execuțiunea la 7 Septemvrie 1926 în favoarea următorului Ignatie Nusbäcker din Cluj reprez. prin avocatul Dr. Ernest Halle pentru suma de 4510 Lei — bani capital și acces. mobile sechestrate și suprasedstrate cari s'au prețuit în 8985 Lei — bani și anume: Diferite mobile de prăvălie, se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Nr. 3894/1926 G. a Judecătoriei mixte din Caransebeș, pentru încasarea pretenziunii de 4510 Lei — bani capital, cu 10% interese din 21 Ianuarie 1926 și speșele de 2218 Lei 80 bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 10-lea Decemvrie 1927 la orele 2 p. m. în comuna Mărğa la locuința urmăritului** și toți aceia cari au voe de a cumpăra, sunt invitați cu aceea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881, se vor vinde celor cari vor oferi mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât, mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 al legii LX din 1881: deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 10 Noemvrie 1927.

Portărel: **M. Guran.****Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș.**

Nr. 522 Port. 1926.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel pe lângă Tribunalul Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX. din 1881: și în baza art. 19 din legea LXI din 1908 prin aceasta public, că în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 3184/1926 efectuindu-se execuțiunea la 16 Iunie 1927 în favorul următorului Ioan Bălc comerciant reprez. prin avocatul Dr. Ernest Halle pentru suma de 2965 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și suprasedstrate cari s'au prețuit în 5000 Lei — bani și anume: Una oglindă de toaletă cu oglinzi de cristal, se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Nr. 3611/1927 G. al Judecătoriei mixte din Caransebeș, pentru încasarea pretenziunii de 2965 Lei — bani capital, cu 12% interese din 10 August 1926 și speșele de 1488 Lei 30 bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 30-lea Noemvrie 1927 la orele 3 p. m. în comuna Caransebeș la locuința urmăritului** și toți aceia cari au voe de a cumpăra sunt invitați cu aceea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881, se vor vinde celor cari vor oferi mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației sau mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a legii LX din 1881: deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 10-lea Noemvrie 1927.

Portărel: **M. Guran.****Faguri artificiali**

din ceară curată se află permanent în depozit și se pot comanda la

Fabrica eparhială de lumânări
de ceară din Caransebeș

Comenzile se execută urgent.

Aducem la cunoștința On. public cetitor, că

CALENDARUL

ROMÂNULUI

pe anul 1928

anul al XL-lea, a apărut și se află de vânzare la Librăria noastră Diecezană pentru prețul de 32 Lei. Calendarul Românului este cel mai vechi și mai bine redactat calendar din părțile bănațene, care și de astădată apare cu un bogat material literar, șematismul diecezei noastre, târgurile din Bănăt și Ardeal etc.

Tipografia și Librăria Diecezană din Caransebeș